

[Finansministeren.]

eller længere. Det beror naturligvis i nogen Grad paa Forholdene i den kommende Tid, men som Situationen staar for mig, vil jeg regne med, at to Maaneder vil være en rimelig Frist for Tilvejebringelsen af den endelige Finanslov.

Det ærede Medlem pegede paa Overtrækket i Nationalbanken, og det er jo rigtigt, at der er et betydeligt Overtræk. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at den Skat-teudskrivning paa de 40 pCt.s Forhøjelse af Indkomst- og Formueskatten, der blev foretaget sidste Efteraar, endnu ikke er afregnet med Kommunerne uden for København — hvor man afregner fra Dag til Dag —, men Afregningen finder Sted nu i Slutningen af Marts Maaned. Det vil altsaa sige, at man maa paaregne, at der kommer en Nedgang i Overtrækket, naar disse Penge, som foreløbig ligger i Kommunernes Kasse, flyttes over i Statskassen. Men alligevel vil der fremdeles være et betydeligt Overtræk, og der vil melde sig store Udbetalinger efter den 1. April. Den første Del af Finansaaret er altid den Del af Aaret, hvor der trækkes stærkest paa Statskassen, saa jeg vil ikke med disse Bemærkninger stille i Udsigt, at vi, naar vi kommer et Par Maaneder frem i Tiden, skulde kunne holde dør, hvor vi nu holder, det er muligt, vi kommer endnu højere op. Paa den anden Side betyder den Ordning, der er truffet med Hensyn til den direkte Beskatning, at vi fremtidig hurtigere end hidtil faar de direkte Skatter ind i Statskassen, derved at man er gaaet over til kvartalsvis Opkrævning i Stedet for halvårsvis; det vil faa en mærkbar Indflydelse paa Statens Kasse i den kommende Finansperiode.

Det ærede Medlem Hr. Hartel pegede ogsaa paa Spørgsmaalet om en Opskrivning af Guldbeholdningen. Jeg skal ikke her gøre Bemærkninger om Realiteten i dette Spørgsmaal, men kun pege paa, at selv om man foretog en saadan, vilde det i alt Fald ingen Indflydelse have paa, hvor mange Penge Staten maatte trække i Nationalbanken, det vilde jo ikke forrykke det Forhold, at Staten har maattet og fremdeles maa trække betydelige Beløb for at holde Husholdningen gaaende.

Hvad Landmandsbankaktierne angaar, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at det i og for sig ikke, set i Forhold til Pengemarkedets Tilstand i Øjeblikket, vil være af nogen Betydning, om man vælger at sælge Landmandsbankaktier eller man vælger at optage et fast Laan. Man kan maaske inddrage Penge i Øjeblikket ved

at sælge disse Aktier, men man kan opnaa det samme ved at optage et Laan. I begge Tilfælde vil man jo lægge Beslag paa de likvide Midler, der er i det aabne Marked, og der er som bekendt i Øjeblikket meget sparsomt med likvide Midler. Jeg kan for min Del ikke se, hvad der skulde kunne foranledige Staten til, hvis man ønsker at gaa ud i en fastere Laanoptagning, da ikke at gaa den normale Vej og optage et Laan i Form af et Obligationslaan — jeg kan ikke se, hvad der skulde anbefale, at man i Stedet for at gaa den Vej vilde give sig til at sælge Landmandsbankaktier. Det vil maaske være forskellige Grupper af Købere, man vilde henvende sig til ved de to Transaktioner, men det er givet, at man i begge Tilfælde vilde trække likvide Midler ud af Markedet, og jeg for min Del har ingen Tilbøjelighed til at ville sælge det gode Aktiv, Staten har i Landmandsbankaktierne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Til den højtærede Finansministers Bemærkning om Landmandsbankaktierne vil jeg gerne sige, at jeg vilde dog tro, at naar almindelige Mennesker har visse Aktiver og de har Brug for mere likvid Kapital, end de har, sælger de af deres Aktiver; hvis de ikke gør det, indlader de sig i Virkeligheden paa Spekulation. Det er nemlig en Spekulation at ligge med Landmandsbankaktier, det kan blive en meget dyr Spekulation. Det maa Ministeren aldrig glemme, at hvis det virkelig gik galt med den Bank engang, saa kan Staten nok saa meget have frasagt sig Garanti for Indlaanene — man slipper aldrig fri for Ansvar over for Indskyderne, naar man selv bestemmer, hvem der skal lede Banken.

Men det var nu ikke saa meget det Spørgsmaal, jeg gerne vilde have sagt et Par Ord om. Det var den Bemærkning, den højtærede Finansminister kom med om, at naar man skal lægge en Plan, skulde man gerne vide noget mere, end man ved nu. I en Tid som denne vil man aldrig kunne vide noget med Sikkerhed om, hvad der er forestaaende; man maa i Virkeligheden have en Række Planer, som er bygget op paa, at i Tilfælde af, at dette sker, bærer man sig saadan ad, og i Tilfælde af, at noget andet sker, bærer man sig saadan ad. Jeg synes ganske, man har savnet Tanker i den Retning fra Regeringens Side. Hvilke Muligheder der er for at fremsætte saadanne